

جمهوری اسلامی ایران
Islamic Republic of Iran
سازمان ملی استاندارد ایران
Iranian National Standardization Organization

استاندارد ملی ایران
۲۰۴۶۷

چاپ اول
۱۳۹۵

INSO
20467
1st.Edition

2016

تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از
ارتفاع — هارنس تمام تنه

**Personal protective equipment against falls
from a height — Full body harnesses**

ICS:13.340.60

سازمان ملی استاندارد ایران

تهران، ضلع جنوب غربی میدان ونک، خیابان ولیعصر، پلاک ۲۵۹۲

صندوق پستی: ۱۴۱۵۵-۶۱۳۹ تهران- ایران

تلفن: ۸۸۸۷۹۴۶۱-۵

دورنگار: ۸۰۳۰۸۷۱۷۸۸۸

کرج ، شهر صنعتی، میدان استاندارد

صندوق پستی: ۳۱۵۸۵-۱۶۳ کرج - ایران

تلفن: ۰۲۶ (۳۲۸۰۶۰۳۱)-۸

دورنگار: ۰۲۶ (۳۲۸۰۸۱۱۴)

رایانمۀ: standard@isiri.org.ir

وبگاه: <http://www.isiri.org>

Iranian National Standardization Organization (INSO)

No.1294 Valiasr Ave., South western corner of Vanak Sq., Tehran, Iran

P. O. Box: 14155-6139, Tehran, Iran

Tel: + 98 (21) 88879461-5

Fax: + 98 (21) 88887080, 88887103

Standard Square, Karaj, Iran

P.O. Box: 31585-163, Karaj, Iran

Tel: + 98 (26) 32806031-8

Fax: + 98 (26) 32808114

Email: standard@isiri.org.ir

Website: <http://www.isiri.org>

آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران

سازمان ملی استاندارد ایران به موجب بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ تنها مرجع رسمی کشور است که وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) ایران را به عهده دارد.

تدوین استاندارد در حوزه‌های مختلف در کمیسیون‌های فنی مرکب از کارشناسان سازمان، صاحب‌نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می‌شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فناوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانه صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، مصرفکنندگان، صادرکنندگان و واردکنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادها، سازمان‌های دولتی و غیردولتی حاصل می‌شود. پیش‌نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی‌نفع و اعضای کمیسیون‌های مربوط ارسال می‌شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادها در کمیته ملی مرتبط با آن رشته طرح و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می‌شود.

پیش‌نویس استانداردهایی که مؤسسات و سازمان‌های علاقه‌مند و ذی‌صلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می‌کنند در کمیته ملی طرح، بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می‌شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می‌شود که بر اساس مقررات استاندارد ملی ایران شماره ۵ تدوین و در کمیته ملی استاندارد مربوط که در سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل می‌شود به تصویب رسیده باشد.

سازمان ملی استاندارد ایران از اعضای اصلی سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO)^۱، کمیسیون بین‌المللی الکترونیک (IEC)^۲ و سازمان بین‌المللی اندازه‌شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان تنها رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می‌کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی‌های خاص کشور، از آخرین پیشرفت‌های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین‌المللی بهره‌گیری می‌شود.

سازمان ملی استاندارد ایران می‌تواند با رعایت موازین پیش‌بینی شده در قانون، برای حمایت از مصرفکنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیستمحیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای محصولات تولیدی داخل کشور و/یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری کند. سازمان می‌تواند به منظور حفظ بازارهای بین‌المللی برای محصولات کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه‌بندی آن را اجباری کند. همچنین برای اطمینان بخشیدن به استفاده کنندگان از خدمات سازمان‌ها و مؤسسات فعال در زمینه مشاوره، آموزش، بازرگانی، ممیزی و صدور گواهی سامانه‌های مدیریت کیفیت و مدیریت زیستمحیطی، آزمایشگاهها و مراکز واسنجی (کالیبراسیون) و سایل سنجش، سازمان ملی استاندارد این گونه سازمان‌ها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران ارزیابی می‌کند و در صورت احراز شرایط لازم، گواهینامه تأیید صلاحیت به آن‌ها اعطا و بر عملکرد آن‌ها نظارت می‌کند. ترویج دستگاه بین‌المللی یکaha، واسنجی و سایل سنجش، تعیین عیار فلزات گرانبهای و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این سازمان است.

1- International Organization for Standardization

2- International Electrotechnical Commission

3- International Organization for Legal Metrology (Organisation Internationale de Métrologie Legale)

4- Contact point

5- Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد
«تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - هارنس تمام‌تنه»

سمت / نمایندگی:

رئیس:

سلطانعلی، حسن
دبیر کمیته ایمنی سازمان نظام مهندسی ساختمان استان تهران

دبیر:

خلیلزاده، فائزه
(کارشناسی مهندسی برق - الکترونیک)

اعضا: (اسامی به ترتیب حروف الفبا)

ادراکی اصل، حسین
(کارشناسی مدیریت عملیات امداد و نجات)

افشار، علی
(کارشناسی ارشد ژئوفیزیک)

اندامی، کامران
(دیپلم حسابداری)

پورشاهید، تینا
(کارشناسی مهندسی برق - الکترونیک)

سرایی پور، تهمورث
(دیپلم ریاضی)

نایب پور، رامین
(دیپلم ایمنی)

فهرست مندرجات

عنوان	صفحه
آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایرانج	۱۰
کمیسیون فنی تدوین استانداردد	۵
پیش‌گفتارو	۹
۱ هدف و دامنه کاربرد.....	۱
۲ مراجع الزامی	۱
۳ اصطلاحات و تعاریف	۲
۴ الزامات	۵
۵ روش‌های آزمون	۶
۶ نشانه گذاری	۷
۷ اطلاعات ارائه شده توسط تولیدکننده	۷
۸ بسته‌بندی	۹
پیوست الف.....	۱۰
پیوست ب	۱۱

پیش‌گفتار

استاندارد "تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - هارنس تمام‌تنه" که پیش‌نویس آن در کمیسیون‌های مربوط توسط سازمان ملی استاندارد تهیه و تدوین شده و در پانصد و هشتاد و سومین اجلاس کمیته ملی استاندارد مهندسی پزشکی مورخ ۱۳۹۵/۱/۲۴ تصویب شد، اینک به استناد بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر می‌شود.

برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت‌های ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در موقع لزوم تجدید نظر خواهد شد و هر پیشنهادی که برای اصلاح و تکمیل این استانداردها ارائه شود، هنگام تجدید نظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین، باید همواره از آخرین تجدیدنظر استانداردهای ملی استفاده کرد.

منبع و مأخذی که برای تهیه این استاندارد مورد استفاده قرار گرفته به شرح زیر است:
EN 361:2002 , Personal protective equipment against falls from a height - Full body harnesses.

تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - هارنس تمام تنه

۱ هدف و دامنه کاربرد

هدف از تدوین این استاندارد، تعیین الزامات، روش‌های آزمون، نشانه گذاری و اطلاعات عرضه شده توسط تولید کننده و بسته بندی برای هارنس تمام تنه می‌باشد. انواع دیگر محافظهای بدن که در استانداردهای ملی شماره ۱۰۲۹۷ و ۲۰۴۶۶ و یا استاندارد EN1۴۹۷ ارائه شده‌اند، ممکن است درباره هارنس تمام تنه باشند. الزامات مربوط به سامانه‌های متوقف‌کننده سقوط نیز در استاندارد EN ۳۶۳ ارائه شده است.

۲ مراجع الزامی

مدارک الزامی زیر حاوی مقرراتی است که در متن این استاندارد ملی به آن‌ها ارجاع داده شده است. بدین ترتیب آن مقررات، جزئی از این استاندارد ملی محسوب می‌شود. در صورتی که به مدرکی با ذکر تاریخ انتشار ارجاع داده شده باشد، اصلاحیه‌ها و تجدید نظرهای بعدی آن مورد نظر این استاندارد نیست. در مورد مدارکی که بدون ذکر تاریخ انتشار به آن‌ها ارجاع داده شده است، همواره آخرین تجدیدنظر و اصلاحیه‌های بعدی آن‌ها مورد نظر است.

استفاده از مراجع زیر برای کاربرد این استاندارد الزامی است:

- ۱- استاندارد ملی ایران به شماره ۱۳۸۶: سال ۱۰۲۹۷ ، تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - کمربندهای استقرار در محل کار و لنياردۀای محل کار
- ۲- استاندارد ملی ایران به شماره ۲۰۴۶۸ : سال ۱۳۹۵ ، تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - الزامات عمومی برای دستورالعمل‌های استفاده، نگهداری، بازرسی‌های دوره‌ای، تعمیر، نشانه گذاری و بسته بندی

- ۳- استاندارد ملی ایران به شماره ۲۰۴۶۹ : سال ۱۳۹۵ ، تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - روش‌های آزمون

- ۴- استاندارد ملی ایران به شماره ۲۰۴۶۶ : سال ۱۳۹۵ ، تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط - هارنس های نشیمن

- ۵- استاندارد ملی ایران به شماره ۱۴۱۹۷ : سال ۱۳۹۰ ، تجهیزات کوهنوردی - طناب‌های دینامیک کوهنوردی - الزامات و روش‌های آزمون

2-6 EN ۳۶۲:۱۹۹۲, Personal protective equipment against falls from a height – Connectors.

2-7 EN ۳۶۳:۲۰۰۲, Personal protective equipment against falls from a height - Fall arrest systems.

۳ اصطلاحات و تعاریف

در این استاندارد، اصطلاحات با تعاریف زیر به کار می رود.

۱-۳

هارنس تمام‌تنه

Full body harness

کاربرد اصلی هارنس تمام‌تنه در درجه اول، حفاظت از بدن کاربر در سامانه توقف سقوط^۱ است (برای مثال بعنوان یکی از اجزای سامانه توقف سقوط). هارنس تمام‌تنه ممکن است شامل تسمه‌ها، لوازم، سگک‌ها یا دیگر اجزائی باشد که برای حفاظت از کل بدن کاربر و جلوگیری از سقوط، در حین سقوط و بعد از توقف سقوط، طراحی و ساخته شده‌اند. (به استاندارد EN363 مراجعه شود)

۲-۳

تسمه‌های اولیه / تسمه‌های ثانویه

Primary straps / Secondary straps

تسمه‌های اولیه، آن دسته از تسمه‌های هارنس تمام‌تنه هستند که توسط تولیدکننده^۲ با هدف حفاظت از بدن یا جلوگیری از وارد آمدن فشار ناشی از سقوط به بدن کاربر در حین سقوط و بعد از توقف سقوط، تعییه شده‌اند. به سایر تسمه‌ها، تسمه‌های ثانویه گفته می‌شود.

۳-۳

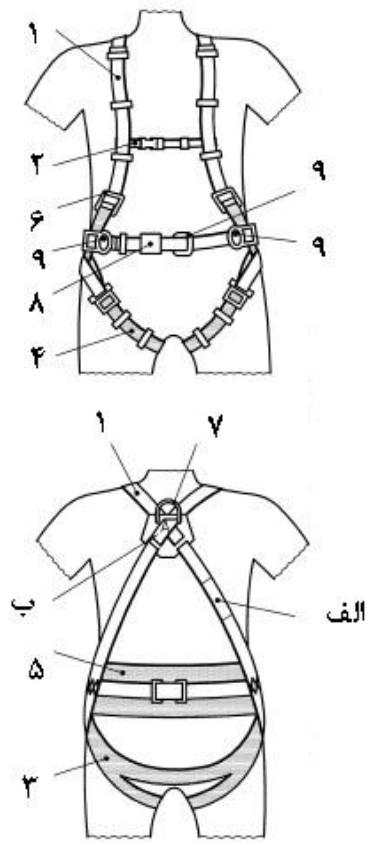
المان‌های اتصال

Attachment element

نقاط مشخص اتصال برای اجزا یا زیر سامانه‌ها

¹ - Fall arrest

² - Manufacturer

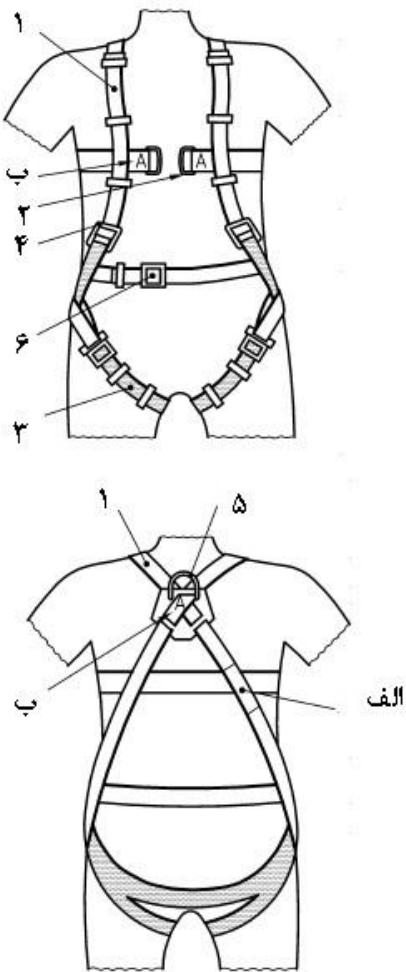

راهنما

- ۱ تسمه شانه
 - ۲ تسمه ثانویه
 - ۳ تسمه اولیه (نشیمن)
 - ۴ تسمه پا (حلقه پا)
 - ۵ حلقه پشت برای موقعیت گیری کار^۱
 - ۶ المان تنظیم
 - ۷ حلقه اتصال پشت
 - ۸ سگک
 - ۹ حلقه‌ی اتصال برای موقعیت گیری کار
- الف** برای نشانه‌گذاری، بخش ۶ را ملاحظه کنید.
- ب** نشانه‌گذاری با حرف بزرگ "A"

شكل ۱ - نمونه‌ای از هارنس تمام‌تنه با حلقه‌پشت برای توقف سقوط و موقعیت گیری کار

^۱ -work positioning

راهنما

۱ تسمه شانه

۲ حلقه جلو

۳ تسمه پا (تسمدهای اولیه)

۴ المان تنظیم

۵ حلقه پشت

۶ سگک

الف نشانه‌گذاری، به بند ۶ مراجعه شود

ب نشانه‌گذاری با حرف بزرگ "A"

شكل ۲- نمونه‌ای از هارنس تمام‌تنه با حلقه‌های جلو و پشت برای توقف سقوط

۴ الزامات

۱-۴ طراحی و ارگونومی

الزامات کلی مربوط به طراحی و ارگونومی در بند ۱-۴ استاندارد EN363:2002 ذکر شده است.

۲-۴ مواد و ساخت

در کلیه بافت‌ها (نسوج) و نخ‌های دوخت هارنس تمام‌تنه باید از الیاف مصنوعی بکر^۱ تک رشته‌ای یا چند رشته‌ای که برای اهداف مورد نظر مناسب هستند، بکار رفته باشد. استحکام الیاف مصنوعی در برابر از گسیختگی باید حداقل N/tex ۶۰ باشد. نخ‌های دوخت باید از لحاظ فیزیکی و کیفی با بافت نسوج سازگار باشند. همچنین رنگ‌بندی نخ‌های دوخت نیز باید به گونه‌ای باشد که با رنگ بافت نسوج، اختلاف رنگ مشهود داشته باشد تا بازرسی چشمی را تسهیل کند.

هارنس تمام‌تنه باید شامل تسممه‌ها، نوارها یا المان‌های مشابه باشد و همانطور که در شکل ۱ نشان داده شده است، از ناحیه‌ی لگن تا شانه کشیده شده باشد (قرار گرفته باشند). هارنس تمام‌تنه باید کاملاً اندازه کاربر آن باشد. ابزار تنظیم اندازه (سایز) نیز باید در آن تعییه شده باشد.

تسممه‌ها نباید از جای خود جابجا شوند و نیز نباید خودبخود شل شوند. پهنهای تسممه‌های اولیه باید حداقل ۴۰ میلی‌متر باشد. پهنهای تسممه‌های ثانویه نیز باید حداقل ۲۰ میلی‌متر باشد.

مطابق آزمون استحکام استاتیکی که در بند ۱-۵ ارائه شده است، از طریق بازرسی چشمی باید اطمینان حاصل شود که تسممه‌هایی که از تورسو دامی^۲ و در برابر نیروهای فشاری وارد بر آن، محافظت می‌کنند، تسممه‌های اولیه هستند.

اجزاء و المان‌های اتصالی سامانه متوقف کننده سقوط، ممکن است به گونه‌ای جانمایی شوند که در حین استفاده از هارنس تمام‌تنه، بالاتر از مرکز گرانش قرار بگیرند (حلقه‌های اتصال جلو، پشت یا واقع بر شانه‌ها). هارنس تمام‌تنه ممکن است داخل لباس کار قرار داشته باشد. در این صورت باید امکان بازرسی چشمی کلیه قسمت‌های هارنس تمام‌تنه که در داخل لباس کار قرار گرفته، وجود داشته باشد. تمامی سگک‌های ایمنی (به‌غیر از سگک‌های تنظیم کننده) باید به گونه‌ای طراحی شوند که تنها وقتی در وضعیت صحیح قرار می‌گیرند، بتوانند بسته شوند. اگر این سگک‌ها را می‌توان در بیشتر از یک وضعیت بست، در هر روش بستن، باید

^۱- Virgin

^۲- Torso dummy : معادل این کلمه در فارسی، واژه آدمک نیم تنه یا آدمک یا تندیس است. لیکن بدلیل اینکه در بازار عرضه محصولات و فعالان شاغل در حرحفی ایمنی کار در ارتفاع و ورزش کوهنوری، واژه «تورسو دامی» یا «دامی» بصورتی گسترده و فراگیر بکار می‌رود. لذا در این استاندارد، همین واژه انگلیسی با نگارش فارسی به صورت «تورسو دامی» بکار رفته است.

استحکام لازم و الزامات عملکردی را دارا باشند. اتصالات فلزی باید با الزامات ضد خوردگی تعیین شده در بند ۴-۴ استاندارد EN362:1992 مطابقت داشته باشند.

۳-۴ استحکام استاتیکی

هنگام انجام آزمون بر روی المان (حلقه) های اتصالی با نیروی N_{15} (مطابق تعاریف بخش ۲-۴-۱-۵) و نیروی N_{10} (مطابق بند ۳-۴-۱-۵ استاندارد ملی ایران شماره ۲۰۴۶۹)، باید هارنس تمام‌تنه از تن تورسودامی خارج شود.

۴-۴ عملکرد دینامیکی

هنگام انجام آزمون بر روی المان (حلقه) های اتصالی سامانه متوقف کننده سقوط، (مطابق بند ۲-۵ استاندارد ملی ایران شماره ۲۰۴۶۹) که با استفاده از یک تورسودامی با وزن 100 kg انجام می‌شود، هارنس تمام‌تنه باید بتواند دو آزمون سقوط از ارتفاع ۴ متر را تحمل کند (اول آزمون سقوط تورسودامی از طرف پا و آزمون دوم، سقوط تورسودامی از طرف سر) بدون اینکه تورسودامی از داخل هارنس رها شود. بعد از انجام هر آزمون سقوط، تورسودامی باید در هنگام توقف سقوط، در وضعیتی قرار گیرد که سر آن رو به بالا قرار گیرد و زاویه‌ی امتداد قرارگیری صفحه پشتی تورسو دامی با محور قائم، باید بیشتر از 50° درجه باشد.

۵-۴ المان‌های اضافی^۱

اگر هارنس تمام‌تنه مجهز به المان‌های اضافی برای استفاده در سامانه موقعیت‌گیری کار و یا جلوگیری از سقوط شده باشد، این المان‌ها باید با استانداردهای ملی شماره های ۱۰۲۹۷ و ۲۰۴۶۶ مطابقت داشته باشد.

۶-۴ نشانه گذاری و اطلاعات

نشانه گذاری هارنس تمام‌تنه باید مطابق با بند ۶ این استاندارد باشد. اطلاعات همراه با آن نیز باید مطابق بند ۷ ارائه شوند.

۵ روش‌های آزمون

۵-۱ آزمون استحکام استاتیکی

۵-۱-۱ ابزار

ابزار آزمون استحکام استاتیکی باید مطابق بند ۱-۴ و ۲-۴ استاندارد ملی ایران شماره ۲۰۴۶۹ باشد.

^۱- Additional elements

۲-۱-۵ روش انجام آزمون

روش انجام آزمون استحکام استاتیکی باید براساس روش‌های تعریف شده در بند ۴-۱-۵ استاندارد ملی ایران شماره ۲۰۴۶۹ انجام شود.

۲-۵ آزمون عملکرد دینامیکی

۱-۲-۵ ابزار

ابزار آزمون باید مطابق با بند ۲-۴ و ۴-۴ و ۶-۴ استاندارد ملی ایران شماره ۲۰۴۶۹ باشد.

۲-۲-۵ روش انجام آزمون

روش انجام آزمون عملکرد دینامیکی باید مطابق بند ۲-۱-۵ استاندارد ملی ایران شماره ۲۰۴۶۹ انجام شود. علاوه بر بند ۱-۲-۱-۵ استاندارد ملی ایران شماره ۲۰۴۶۹، تک طناب کوهنوردی که برای آزمون استفاده می‌شود باید با استاندارد ملی ایران شماره ۱۴۱۹۷ مطابقت داشته باشد و در اولین آزمون نیروی ضربه، باید تحت اثر بار ($\pm 1/5$) کیلو نیوتن قرار داشته باشد.

۶ نشانه گذاری

نشانه گذاری‌های هارنس تمام‌تنه باید با بند ۲-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۲۰۴۶۸ مطابقت داشته و کلیه عبارت‌ها باید به زبان کشور مقصد درج شده باشد. علاوه بر تطابق با بند ۲-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۲۰۴۶۸، نشانه گذاری‌ها باید شامل موارد زیر نیز باشند:

الف- استفاده از علائم تصویری یا دیگر روش‌ها برای نمایش الزام خواندن اطلاعات ارایه شده توسط تولیدکننده توسط کاربران برای استفاده از تجهیز. (به شکل زیر مراجعه شود)

ب- درج حرف بزرگ "A" روی کلیه‌ی المان (حلقه)‌های اتصالی سامانه متوقف کننده سقوط

پ- نشانه شناسایی نوع / مدل هارنس تمام‌تنه

ت- شماره استاندارد ملی

۷ اطلاعات ارائه شده توسط تولیدکننده

اطلاعات ارائه شده از سوی تولیدکننده باید به زبان کشور مقصد باشد. همچنین باید با بند ۱-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۲۰۴۶۸ مطابقت داشته و علاوه بر این باید شامل اطلاعات و توصیه‌های زیر باشد:

الف- روش صحیح نصب هارنس تمام‌تنه

ب- شرایط خاصی که می‌توان از هارنس تمام‌تنه استفاده کرد.

پ- مشخصه‌های مورد نیاز برای یک نقطه تکیه گاه مطمئن

ث- اینکه المان (حلقه) های اتصالی هارنس تمام‌تنه باید در سامانه متوقف کننده سقوط یا سامانه موقعیت‌گیری کار استفاده شوند.

ت- روش اتصال به یک نقطه تکیه گاه مطمئن برای اتصال یک زیر سامانه . به عنوان مثال یک جاذب انرژی، لنجارد^۱ و اتصال دهنده آن و دیگر اجزای یک سامانه متوقف کننده سقوط

ج- نحوه حصول اطمینان از مطابقت داشتن (سازگاری) اجزایی که همراه در با هارنس تمام‌تنه مورد استفاده قرار می‌گیرند . به عنوان مثال: با استناد به سایر استانداردهای ملی مربوطه

چ- توجه دادن به حداقل فاصله آزاد زیر پای کاربر برای جلوگیری از برخورد یا کشیده شدن پای کاربر به زمین به هنگام سقوط از ارتفاع و توصیه های خاص در مورد زیر سامانه ها بعنوان مثال جاذب انرژی یا متوقف کننده سقوط

ح- موادی که هارنس تمام‌تنه از آن ساخته شده‌اند.

خ- محدودیت های مواد بکار رفته در تولید یا خطراتی که می‌تواند بر عملکرد هارنس تمام‌تنه تأثیرگذارد نظیر: حرارت، لبه‌های تیز، مواد شیمیایی، جریان برق، بریدگی، سایش، پرتوهای ماوراء بنفس یا سایر شرایط آب و هوایی.

د- حصول اطمینان از اینکه در قبل و در حین استفاده، چگونه هرگونه نجات ، می‌تواند به صورت ایمن و موثر انجام شود.

ذ- اینکه محصول باید توسط فرد آموزش دیده یا ذی‌صلاح به کار گرفته شود یا اینکه کاربر باید تحت نظرات مسقیم فرد ذی صلاح باشد.

ر- روش تمیزکاری محصول، شامل ضدغونی آن، بدون وارد آمدن عوارض جانبی مخرب .

ز- عمر مفید محصول و یا نحوه تعیین آن (اگر این اطلاعات موجود باشد)

س- نحوه حافظت از محصول هنگام انتقال و جابجا کردن آن

ش- نشانه شناسایی نوع / مدل هارنس تمام‌تنه

ص- مفهوم کلیه‌ی نشانه‌های مندرج بر روی محصول

ض- شماره‌ی این استاندارد ملی

۱- Lanyard : به دلیل مشابه بیان شده در زیرنویس شماره یک بند ۳-۱، در این استاندارد، برای معادل این واژه انگلیسی، نگارش فارسی آن به صورت «لنجارد» بکار رفته است.

۸ بسته‌بندی

هارنس تمام‌تنه باید به گونه‌ای بسته‌بندی شده ، نه لزوماً مهر و موم شده ، باشد که از ورود رطوبت به مواد و اجزای آن جلوگیری شود.

پیوست الف
آگاهی دهنده)
کتابنامه

EN 1497 , Rescue equipment – Rescue harnesses.

پیوست ب

(آگاهی دهنده)

فهرست استانداردهای ملی تجهیزات حفاظتی کار در ارتفاع

استاندارد ملی	موضوع	سال تصویب	منبع تهیه استاندارد
۱۰۲۹۷	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - کمربندهای استقرار در محل کار و لنیاردهای محل کار	۱۳۸۶	EN 358:1999
۱۰۲۹۸	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - مهارهای سقوط جمع شونده	۱۳۸۶	EN 360:2002
۱۰۲۹۹	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - لنیاردها	۱۳۸۶	EN 354:2002
۱۰۲۹۶-۱	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - طناب های دسترسی - قسمت اول - اصول اولیه برای سیستم کاری	۱۳۸۶	ISO 22846:2003
۱۰۳۰۰	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - ابزار جاذب انرژی	۱۳۸۶	EN 355:2002
۱۰۳۰۱-۱	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - قسمت اول - ابزار متحرک مهار سقوط روی تکیه گاه صلب(غیر قابل انعطاف)	۱۳۸۶	EN 353-1
۱۰۳۰۱-۲	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - قسمت دوم - ابزار متحرک مهار سقوط با طناب تکیه گاه قابل انعطاف	۱۳۸۶	EN 353-2
۱۰۳۰۲-۴	سیستم های فردی مهار سقوط قسمت چهارم - ریل ها و طناب های عمودی با ابزار متحرک مهار سقوط	۱۳۸۶	ISO 10333-4:2004
۱۰۳۰۲-۶	سیستم های فرد مهار سقوط - قسمت ششم - آزمون های اجرای سیستم	۱۳۸۶	ISO 10333-6:2004
۱۰۳۰۳	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع- تکیه گاه تک نقطه ای	۱۳۸۶	ISO 14567:1999
۱۰۳۰۴	تجهیزات حفاظت در برابر سقوط از ارتفاع ابزار تکیه گاهی	۱۳۸۶	EN 795
۲۰۴۶۶	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط - هارنس های نشیمن	۱۳۹۵	BS EN 813:2008
۲۰۴۶۷	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - هارنس تمام تنه	۱۳۹۵	EN 361:2002
۲۰۴۶۸	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - الزامات عمومی برای دستورالعمل های استفاده ، نگهداری ، بازرسی های دوره ای، تعمیر ، نشانه گذاری و بسته بندی	۱۳۹۵	EN 365:2004
۲۰۴۶۹	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - روش های آزمون	۱۳۹۵	EN 364:1993
۲۰۴۷۰	طراحی ، انتخاب ، نصب ، استفاده و نگهداری ابزارهای تکیه گاه مطابق با استاندارد ملی به شماره ۱۰۳۰۴-آین کار	۱۳۹۵	BS 7883:2005